

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 254/2023
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душана Ђорђевића, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Ђорђевића, адвоката Милана Поповића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К број 7/22 од 01.08.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 766/22 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Ђорђевића, адвоката Милана Поповића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К број 7/22 од 01.08.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 766/22 од 12.01.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К број 7/22 од 01.08.2022. године, делимично је стављена ван снаге правноснажна пресуда Вишег суда у Пироту К број 25/16 од 26.10.2018. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 76/19 од 13.02.2019. године, само у односу на окривљеног Душана Ђорђевића и то у делу одлуке о кривичној санкцији и у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је суд овом окривљеном за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ утврдио казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, а за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ утврдио казну затвора у трајању од 10 месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 2 месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 29.05.2015. године до 12.06.2015. године, време које је издржавао казну по пресуди Вишег суда у Пироту К бр. 25/16 од 26.10.2018. године од 27.01.2022. године до 15.04.2022. године, као и време проведено у притвору почев од 15.04.2022. године па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција и обавезан је да суду на име паушала плати износ од 20.000,00

динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 97.425,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је у осталом делу правноснажна пресуда Вишег суда у Пироту К број 25/16 од 26.10.2018. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 76/19 од 13.02.2019. године, остављена на снази.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 766/22 од 12.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Душана Ђорђевића, па је пресуда Вишег суда у Пироту К број 7/22 од 01.08.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Душана Ђорђевића, адвокат Милан Поповић, због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и ослободи од окривљеног, односно да исте укине и врати првостепеном односно другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет и оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу коме се односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да се побијане пресуде у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, заснивају на незаконитим доказима и то, пре свега на записнику о претресу стана и других просторија од 29.05.2015. године, који је сачињен у присуству два сведока који су само формално били присутни приликом претреса, будући да из исказа ових сведока и исказа сведока припадника унутрашњих послова произилази да су се сведоци налазили са улазне стране куће и да није постојала могућност да виде припаднике унутрашњих послова који су стабљике конопље нашли у шупи која се налази иза куће. Надаље, у захтеву се наводи да су и остали докази који су проистекли из овог незаконитог доказа такође незаконити и то потврда о привремено одузетим предметима од 29.05.2015. године и фотодокументација која је сачињена неколико месеци након самог претреса стана и других просторија, јер приликом претреса припадници унутрашњих послова нису сами фотографисали, нити су позвали форензичку екипу и обезбедели лице места, већ су одузели нађене засаде стабљике конопље. На наведени начин бранилац окривљеног Душана Ђорђевића у захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, на исту битну повреду одредаба кривичног поступка, са истоветним образложењем одбрана окривљеног указивала је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 5, став 5 и страни 6, став 1, 2 и 3 образложења своје одлуке, изнео довољне и јасне разлоге, које и Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, и на ове разлоге, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Из наведених разлога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Ђорђевића у делу у коме се нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен као и због тога што нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног Душана Ђорђевића, у захтеву наводи да је осуда окривљеног због кривичног дела разбојништва заснована искључиво на исказу једног сведока – малолетног АА, који је у моменту извршења дела био дете – лице старости од 13 година, који је саслушан у тужилаштву и још два пута током овог кривичног поступка и који је сва три пута изнео различите исказе, да је суд поклатио веру исказу који је малолетник дао пред тужилаштвом, а да је при томе одбио доказни предлог за вештачење малолетника на околност да ли је склон лажима и конфабулацијама, и да наведени исказ малолетника пред тужилаштвом није поткрепљен ни једним другим доказом у погледу окривљеног Душана Ђорђевића, нити је суд преузео кривично гоњење против малолетника због давања лажног исказа уколико је сматрао да су остали, промењени искази неистинити.

По налажењу Врховног касационог суда изнетим наводима захтева се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оспорава оцена исказа сведока од стране нижестепених судова, што, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је поднети захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Бранилац окривљеног Душана Ђорђевића као разлог за подношење захтева наводи, да су разлози на основу којих су нижестепени судови донели побијане пресуде неразумљиви и да се не могу испитати, јер је нејасно зашто је првостепени суд у образложењу пресуде навео да је поклатио веру исказима сведока претреса стана, који дефакто претрес просторија у којима су пронађене стабљике конопље нису могли ни да виде и из којих разлога је прихваћена као уредна фотодокументација која је сачињена тек неколико месеци након наведеног претреса стана, као и разлози због којих није прихваћен у целисти део исказа припадника унутрашњих послова, а у односу на кривично дело из члана 246. став 2. КЗ. Бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева у погледу кривичног дела из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ наводи да је нејасно зашто је суд само делимично у образложењу пресуде унео наводе сведока ББ – таксисте, јер је овај исти сведок на главном претресу навео да се не сећа да ли је он одређивао маршруту или су му путници то говорили.

На наведени начин, по налажењу Врховног касационог суда бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став

2. тачка 2) ЗКП, која не представља законски разлог због кога је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, због повреде закона, па је поднети захтев и у овом делу одбачен као недозвољен.

Бранилац окривљеног Душана Ђорђевића у уводу захтева као разлог подношења истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, али у образложењу наведене повреде наводи да је казна окривљеном у односу на кривично дело из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ неправилно одмерена, јер иако закон предвиђа једнако кажавање за саизвршиоце као и за извршиоце, неопходна је оцена учешћа и доприноса сваког лица извршењу кривичног дела, а допринос окривљеног Душана Ђорђевића у извршењу овог кривичног дела не постоји, па је неприхватљиво да овај окривљени за ово кривично дело буде осуђен свега 6 месеци мање од извршилаца овог кривичног дела, чиме се заправо указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, која не представља законски разлог због кога је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца због повреде закона, па је поднети захтев и у овом делу одбачен као недозвољен.

Бранилац окривљеног у уводу захтева као разлог за подношење истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, међутим, како бранилац у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведена повреда састоји то захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП, који налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а у случају истицања повреде закона подразумева како одређење о којој тачно повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је, обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, јер се у складу са одредбом члана 489. став 1. ЗКП креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, поднети захтев у овом делу одбацио јер нема законом прописан садржај.

Из напред наведених разлога на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у делу у коме је захтев одбачен, донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**